

LO VENDRELLENCH

SEMANARI COMARCAL DEL BAIX PANADÉS

Número corrent, 10 céntims.

Número atrassat, 20 céntims.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

VENDRELL..	1'50 pessetas trimestre.
FORA.	1'75 " "
EXTRANGER.	2 " "

PAGO ANTICIPAT

Redacció y Administració

Carrer del Teatre, núm. 18.

Anunci, remits i reclams, á preus convencionals.

No s'admeten escrits sense firma.

NO S' TORNAN LOS ORIGINALS

Trayner

Emulsió

Trayner

Catalana

de olí pur de fetje de bacallá ab Hipofosfits, Glicerofosfats y Pancreatina

ES LA MELLOR Y MES ECONOMICA:

Perque conté mes sustancias medicinales que cap de las otras y costa menos diners.

Es lo gran medicament per las criaturas fluixas y per las personas majors en las debilitats generals, tos, costipats, y demés malaltías de pulmons.

Preu 1'50 ptas. ampolla.

VENDRELL.-Trayner, quimich farmacéutich. BARCELONA.-J. Uriach y C. Moncada 20, y principals farmacias de Catalunya

COLOMASSA PURA

pera abonar las terras per tota classe de cultius
especialment pera

VINYAS, SEMBRATS y HORTALISSAS

DIPOSIT: Plassa Nova, 2.-Magatzém de grans

Para-llamps

Se'n colocan de totas classes y preus.
Se garantisan.

Informarán en la impremta d'aquest setmanari

Terrenos pera vendrer

Se ven la finca coneuguda per CAL TAONA propia de Miquel Massana, situada en los afors d'aquesta vila á mitj kilòmetro de la mateixa y tocant ab la carretera de Santa Oliva, y consta d'una horta, terrenos pera edificar, una casa y una sinia ab gran abundancia d'aygua. Tot molt propi pera finca de recreo.

Pera informes dirigirse al mateix propietari.

Casa pera vendre
en aquesta vila, carrer de Cristina Baixa, núm. 46. (Barri de Fransa.)

Informarà Pau Vives, esparter, plassa Nova.

Venda d' una casa
de moderna construcció, situada en lo carrer Alt, número 19, Vendrell.

Informarà Pere Galimany, plassa de las Garrofas.

Avis als comerciants

Se lloga el magatzém situat en lo carrer de Casas Novas que fins ara ha tingut llogat lo comerciant de vins don Jaume Galtés de Vilafraanca.

Per informes l'advocat d'aquesta vila D. Francisco Vidal y Socias.

ESPAÑYOLERIAS

Ab la mort del general Martinez Campos que Deu hagi perdonat, ha passat lo que sol passar aquí à Espanya sempre que mora un capitost de la política. Aixó es: que tot lo que en vida era dir qu'era un ningú, un negat, casi un burro, y qu'era aixó, alló y lo de més enllà, al morir tot son alabansas y retreureli las grans condicions que'l difunt tenia per aixó y alló, y vinga pegar cops d'incensers sobre la caixa mortuoria à risch de abonyagar l'incenser y rebentar la caixa.

No hi poden fer més los rotatius madrileny; son fets aixis. Lo que avuy ensalsan demà ho rebregan, y vice-versa.

Y de vegadas diuhen lo que han dit d'en Martinez Campos; una tonteria que vol ser un elogi y resulta una gran ofensa y si tan m'apuran diré que's una injuria.

Diuhen:—Ja veyeu si era honrat, que ha mort pobre.

¡Pobre 'n Martinez Campos, un home que cobrava 6.000 duros de sou anyals, que's la paga que té un Capità General, y 2.000 més per la possessió d'una gran creu, total 8.000 duros!

Dir com a elogi d'un home, que durant una bona pila d'anys ha vingut percibint mes de 22 duros diaris de sou, que ha mort pobre, al meu entendre es dir d'ell, d'una manera indirecta, que en vida fou un derrotxador, un mà-foradada, un d'aquells que viuhen al dia, sense pensar en demà, en fi, un hereu-escampa.

Vull pensar que'l general Martinez Campos no era aixis; no ho vull pensar per no fer una ofensa à la seva memòria, com me crech que ho es lo dir d'ell que ha mort pobre.

* *

Ja se'n deuen haver enterat de que al arsenal de Cartagena s'ha tirat à l'aigua un barco de guerra nou, lo creuer Cataluña, i veritat? Per si no se'n han enterat ja 'ls hi dich jo; y de passada 'ls hi diré que dit barco no més fa vuit anys que se li va posar la quilla, y que encara tardarà quatre anys més à estar llest, aixó anant ab tota la llestesa ab que's treballa en los arsenals del Estat.

Total una dotzena d'anys. Lo que vol dir que quan estarà en disposició de navegar ja serà un vell xacros que ranquejarà, y per poguerse moure necessitarà crossas. Pobret: d'ell si que podrà dirse: *Tan joren y ya tan desgraciado.*

Es de suposar que ja tinga nombrada tota la

planà major que ha de tripularlo anys à venir; cobrant lo sou corresponent, gratificacions d' embark y demés gangas.

Si no es aixis serà una escepció de la regla. Decididament, tindrém marina pese à quién pese.

* * *

Un periódich de Tarragona diu lo següent: «¿Qué 'ls hi sembla á vostés de la administració silvelista?»

Tothom sab com se portá «La Creu Roja» de Tarragona durant la repatriació.

Basta dir que tingué que socorre á més de cent mil repatriats y que gastà la friolera de 25.476 pessetas, ab lo que li quedá un déficit de més de 1.000.

Ara bé: contant ab lo beneplàcit de distingits joves ciclistas y caballistas y del regiment caballería de Tetuan, organisà una festa benèfica y la Hisenda COBRA 'ls drets de contribució y timbre com si's tractés d' un particular que va á ser un negoci.

Sens «La Creu Roja» molts repatriats que avui viuen no haurian arribat á sas casas, y quan hem gastat pera fer bé, lo que no teniam, vé'l fisch silvelista y merma als pobres alguns centenars de pessetas.

Pobre país en mans dels silvelistes.»

Alto! Y en mans dels sagastins, nadaria tal volta 'l país en la abundancia?

Desenganyis: lo fisch sagasti faria lo que ha fet lo silvelista, cobrar los drets de contribució y timbre d' una festa benèfica.

¡Bons son l'un y l'altre per fer franch un céntim à ningú!

Deixarian de ser lo que son: prempsas pera treure del escorregut país *la última... peseta*.

BARCELONINAS

El dia 22 del corrent, am tota solemnitat, obri las portas el familiar Teatre Romea am la *reprise* de l'obra del inmortal Pitarrà, *El compte l' Arnau*, producció que com l'anterior tempora da fou exceŀlentment executada per la companyia que dirigeix el simpàtich Iscle Soler. S'han reproduït *Terra baixa* y entre altres l'hermos quadro de Ramon Ramon, *A cal notari*, merquen del nombrós públic que cada dia omplea'l teatre la més espontànea ovació.

Va estrenar La dideta del senyor Got y Anguera, comedia que no resultà molt del agrado de la gent qu'afavoreix dita casa; igualment podém dir de *La neboda* de don Teodor Baró, que resulta quelcom anticuada; llàstima! perquè hi ha personatges ben encertats en la darrera producció del autor de *Lo joch dels disbarats*.

Los joves actors senyors Piera y Saumell han debutat en dit colisseu, igualment la senyoretta Verdier, am gran fortuna; puig en Piera ha fet un Menelich acabat en la tragedia del gran Guimerà. Se preparan molts estrenos.

La Escola Jordiana-Orfeó Canigó, prepara per avuy un extraordinari concert dedicat al «Centre Catalanista Gracienc», executant lo més triat de son extens repertori. La societat democràtica catalanista *El Somant* també ha tingut l'immensa satisfacció de veure sos espayosos salons plens d' una distingida gentada am motiu d' un concert que hi donà l'entitat musical avans nomenada y que tan valerosament dirigeix el ferm catalanista don Joseph Lapeyra. ¡Avant cantayres y ¡bon cop de fals!

Varis sòcis de l' agrupació *Els Montanyencs* el diumenge passat feren una agradosa visita al

assil d' inválits del travall, de Sarrià, ahont reben una bona impresió am la persona del sabi doctor Ricart, director de dit institut, qui, am minuciosa amabilitat accompanyáls visitants als diferents estatges de la casa que tant honra la memoria del coneut fabricant senyor Sert. ¡Homes aixis mancan á cada poble per mirall del socialisme veritat!

Després d' haver tret algunes fotografías del edifici, impresionat en un fonograf diferents cançons de la terra y haver entonat nostre himne nacional se despediren del doctor Ricart fent vots pel sacre-sant triomf de la més santa causa.

Pocas temporadas se presentan tan falagueras pel teatre català com la d'enguany! Poetas y prosadors donant la mà als més inspirats compositors de la terra se presentan á la lluya desafiant lo corruptor y estantlis *genero menut*. Ja era hora qu'aquesta benhaurada idea trobés ressò en els quatre escenaris més aforunats de la ciutat comtal: Novetats, Tivoli, Principal y Romea.

S. Borrut y Soler.

QUADROS Y COSTUMS POPULARS (*)

Introducció

No hi ha res més digne y hermos que 'l tributar recors á lo que s'estima y s'vol. Aixis donchs, vull intentar delinear quadros y costums tipichs de la vila de quina tinch la honra de serne fill. ¿Lograre sortir ab la meva? No ho sé; anem'ho á veure. Siga com se vulla, si la bona voluntat té quelcom d'estima, tinch l'absoluta seguritat de que 'ls meus lleidors han de absoldre'm en lo pecat de profanació que sens' voler puga incorrer.

Las costums son, sens' dupte, la fesomia moral y física dels pobles.

No haig de ser jo qui negui que hi haja pobles incults y sense civilisació, que no sentin amor per l'art ni tampoch afició á la literatura; pobles de quals individus permanescan somors los cors davant de las delicadesas, refinaments y avensos del progrés d'una societat montada á la darrera paraula de la perfecció civilisadora; però no pot concebirse de cap de las maneras un poble, per manifesta que siga la seva ignorancia, per acabada que siga la seva indolència, que no compti ab las sevas especials y tipicas costums.

No hi há, no pot haverhi pobles que no engalanin ab formas més ó menys racionals, els indispensables y esplayadors mohiments de la vida externa (si val la paraula) y colectiva de sos vehins. La vida moral y material dels pobles la forman los usos y costums, y ni la santa y poderosa empenta del progrés, que ha transtornat y deixat en la impotència institucions gubernamentals ben fermas y arreladas, ni 'ls lloats invents de la fisica, que ha transformat el mon convertint á sos habitants en cosmopolitas, ha lograt borrar lo segell característich que distingeix las rassas, que fa coneixer los pobles, que s'erigeix en delator del esperit especial de sos moradors: los usos y costums del país.

Del progrés es propietat aqueix prodigi de fer que desapareixin las vallas que la naturalesa mateixa havia separat els pobles; però 'l progrés no ha pogut ni lográjamay exterminar los usos y costums de cada país; podrà succehir, com succeheix, que s'modifiquen més ó menys en la forma; mes en lo fondo nó, perque conservan lo foch sagrat dels venerables avis, perque es santuari de costums dels inolvidables pares, encarnadas á la infància, en lo llenguatje del vulgo, en los quefers de las

mésticas, en los regositjos públichs ó privats enterrán á sos morts y quan casan á Per aixó, qu' es natural, me simpatisan totes las tendencias políticas y escolas federativas ó autonómicas.

Lo punt de vista narratiu, res hi há que tant com la relació feta en la que s'descriu los quadros de costums de un país. La "armonia imparcial", y la onomatopeya, desempenyan en aquest cas lo principal paper; y encara que en la forma lo que s'descriu haja desaparecut poch ó molt, no per aixó l'interès deixará d'existir; y es que tots trobém un encant especial al contacte d'aqueixa part de la existencia íntima dels nostres antepassats, perque 'ns recorda la nostra manera de ser ja que va lligada á la nostra propia existència.

Las costums d'un poble, encara que aquest siga salvatge, son sempre dignas de respecte, perque en elles està encarnada sa vida moral y material.

A tot arreu ahont va l'home se'n emporta també com perfumada aureola lo recort gratissim del modo de ser de sa terra, y quan forsolament ha de oblidarlo per no trobar eco en lo nou pais, l'anyorrament li produueix una tristesa intensa y un misteriós dolor li punxa, y li rosega l'ànima: es l'anyorrament. Lo temps consegueix per fi calmar aqueix dolor que malmet lo cor, ompla aquest buyt, però es solsament pera cambiar de cadena, fentse esclau de las costums del nou pais que habita... y es que l'home no pot viure, sens' rendir cult á las costums, perque son la expressió més genuina del amor, la ditxa, la pau, la tranquilitat, lo plaer.

La civilisació, ja ho he dit avants, ab tots los seus adelants no ha pogut res en contra de las costums que s'conservaran sempre á tot arreu hont hi haja un grup de sers humans, formant un poble, una societat, etc.; y serán transmesas de pares á fills com una caixa tradicional que guarda un dipòsit sagrat. Que las costums se modifiquen, no ho nego, però afirmo rodonament que no s'perden; com tampoch es possible confondre per complert las de un poble ab las de un altre. Si aixó fos factible, si arribés un dia en que aqueixa enormitat se realisés, entreveig en la desaparició de las costums la confusió y l' desardre, puig que la verdadera fraternitat al meu modo de veurer las cosas, estriba en lo sentiment d'amor que 'ns mou aquesta entranya que se'n diu cor, vers nostres semblants, respectant, per aixó, els usos y costums de tothom.

Aqueix gran poble conqueridor que s'diu Roma, que un dia fou lo dominador de boy tot el mon, obrant aixís, ab aquest sensat respecte de que hi parlat, vegé ab goig als pobles adoptar sos jochs, sus festas cívicas, sa moneda, sos magistrats, y fins part de sus costums; si las hagués imposat, com pretenen avuy els refractaris del nacionalisme, hauria costat rius de sanch y á la llarga hauria quedat Roma desprestigiada y ridicula.

Las costums populars tenen en sí més importància y significació de la que á primera vista sembla, y si la meva veu fos autorizada, jo recomanaria molt eficacismen la conservació inalterable de las mateixas, al menys en lo essencial; ¿saben per qué? perque son arca de aliansa entre 'ls temps antichs y 'ls nous, son cadena de las generacions passadas ab las presents y las futuras, son la imatge de nostres avis y besavis que devén conservar ab anhel y orgull perque depositaren en ellas la flor de sus ilusions y la esperança dels seus amors dels que nos altres ne som fruyt viu.

Las costums populars son un monument indestruible, etern. Qualsevol monument materialment construït, qualsevol hermosa pintura, qualsevol autografo pot esser destruït per la flamarada devastadora del foch, per un fenòmeno astronòmic qualsevol... Però las costums no, las costums populars s'escapan de la hecatombe, sobreviuen, fluctuan com una necessitat del esperit dels homes que las transmeten de generació en generació. Pera

(*) De un llibre en preparació.

morir las costums d'un poble fora precis morir avants tots els fills del país ahont han nascut.

Aixis, donchs, ho repeteixo: las costums no's perden. Qui diu lo contrari manifesta escassejarli'l sentit comú ó molt faltat del esperit d'observació. Mentre hi haja pobles, hi haurà costums, y á tot arreu ahont anéu pregunteu per las sevas especials costums, segurs de que á tot arreu vos entendrà.

Aném, donchs, á presentar las del Vendrell, y á examinarlas una per una en sas diferentes manifestacions, entràntashi de ple á l' ànima.

N. Bas y Socias.

En FRANCISCO SALVAT músich compositor

Una de las notas que sobresurtieren en la passada Festa Major de Tarragona, fou la celebració de la festivitat de Ntra. Sra. de la Mercé en la Casa de Beneficencia de quina es Patrona y ahont te una església pública dedicada.

Ab motiu de trobarnos en dita ciutat en aytal diada, l' etzar ens portà al referit temple en hora oportuna y quina fou l' agradable sorpresa qu' ens esperava al toparnos ab la persona de nostre amich En Francisco Salvat, coneugut y reputat director de música á Reus y Tarragona, cuan ens digué que anava á estrenarse una missa per ell composta encarregada sa execució á bons músichs y cantors de la ciutat. No calia saber rés més, entrarem de correguda al temple, solemnialement decorat, ahont era impossible enquibirse, mes gracies á nostre antich company En Joseph Potau, Administrador de la Casa, poguerem escoltar la missa comodament.

Coneixiam al senyor Salvat com á mestre de piano y director de grans massas corals y orquestals, pero lo desconeixiam com inspirat compositor mistich, tal com s' ens presentà ab sa hermosa partitura lo dilluns prop-passat.

En efecte, fugint de tota convenció musical, tan sòcorreguda en aquets cassos, es tot' ella una filigrana d' armoniosas cadències que prèdisposan l' ànim á la contemplació mistica sempre, ab caràcter adequat á cada un dels diferents actes que se celebren. Aixis es que la partitura del senyor Salvat prega en los *Kries*, s' enlayra en el *Gloria*, plora en el *Credo* é invoca en el *Sanctus*, tal com pertany al ritual y sentit religiós del sacrifici de la missa. Es música deslligada de tota escola, de gènero propi exclusiu y sens cops efectistas.

Aytal obra, per l' autor dirigida y ab bons elements d' execució, resultà del tot deixant més que complagut al nombrós auditori.

Repetírem aquí la coral enhorabona que varem donarli al sortir del temple, alentantlo á perseguir altres empresas musicals, ja que li regoneixém prou coneixements en l' art y bella inspiració per conseguir-ho.

J. R.

Ajuntament

Sessió celebrada lo dijous, 27 del corrent, baix la presidència del Alcalde senyor Antich.

Sigué aprobada l' acta de la anterior.

Se dona compta d' una instancia de don Felix Mercadé y Soler, solicitant permís pera verificar certas obras de reparació á la casa número 13 del carrer Major.

Se acordá que havent ingressat 325 pessetas de la venda d' una parcela de terreno, invertirlas en canonada de ferro pera anar cambiant la vella de obra que conduceix las aigües á la població, afe-ginthi, si convé, alguna cantitat més del presupost de gastos.

Y no haventhi cap més assumptio de qué tractar se aixecà la sessió.

CRÒNICA

Entrada en plujas ha sigut la present setmana, puig cada dia ha caigut lo corresponent ruixat, que tot just feya altra cosa que mullar los carrers, á excepció de la nit del dimars y capvesprada del dijendres que caigué en forma de verdadera pluja y ab accompanyament de trons y llamps; ab tot no fou tan abundant l' aigua caiguda com hauria sigut de desitjar, y com aixis fou en algun terme de la comarca, com ho demostra las rieradas qu' han baixat, especialment al dijendres.

De totes maneras alguna cosa haurà ajudat l' aigua caiguda á preparar los camps pera sembrar.

Un desgraciadíssim accident ocorreu al matí del dimecres últim en aquesta vila, que impresiona fortemet al veïnat, y que costà la vida á una filla, casada ja, del coneugut dueny de taller de piperia en Benet Mascaró. Volia dita jove cullir unas quantas figas desde la eixida de casa seva, carrer dels Trulls, d' una figuera que hi ha als darreres de la mateixa, á qual efecte se diu si pujà sobre la barbacana, ab tan mala sort que, ja sia que relisqués ab la mullena puig á la matinada havia pogut ó que se n'hi anés algun mahó ab lo pes, caigué á baix pegan tan fort cop de cara á terra que al anarhi alguns veïns pera auxiliarla la trobaren ja morta.

Doném lo pésam á la família de nostre particular amich Benet Mascaró per la terrible desgracia que ha experimental.

En cumpliment d' un acort que prengué lo Ajuntament en una de sas darreres sessions, s' esta procedent á la rectificació de la numeració dels carrers, cosa que convenia ferho en gran manera principalment per lo que respecta als carrers que s' han obert de nou en aqueus últims anys.

Y a propósito; devém recordar qu' un carrer tan céntrich y de tanta passada com es lo que vá de desde al carrer de Mar al carrer Nou, y atravessa lo del Olm, ó siga de desde las casas coneugudes per cal Cintet á cal Mas d'en Gual, no té ni ha tingut maynom, lo que prova la dexadesa qu' hi ha hagut sempre en nostra vila per lo que s' refereix al assumpto de qué parlém; y no es sol lo carrer que'm senyalat que no tinga nom, que algún altre n' hi ha.

Segons notícias durant los días de la fira que celebra aquesta vila per Santa Teresa, actuará en lo teatre del Cassino Circo, una companyia de sarsuela dirigida pel mestre D. Ramon Austrich, de la que formaran part las coneugudes tiples senyoras Miquel y Valdés y el barítono senyor Querol. Dita companyia donará representacions los días 14, 15 y 16 d' Octubre, posant en escena respectivament las següents obres: *Las dos princesas*, *La Cara de Dios* y *El Rey que rabió*.

Lo dimecres últim d' un dels vagons del tren de carga que arriba á nostra vila al migdia, al passar prop d' Altafulla, saltaren alguns bocoyos, un dels quals pegà al cap d' un pobre noy de dit poble, que estava allí parat contemplant lo pas del tren, produintli una grave ferida que s' tem li causí la mort.

Molta concurrencia assistí diumenge passat al teatro del Tívoli en lo que's posá en escena lo drama *Mancha que limpia*, fentshi aplaudir los seus intérpretes, especialment la senyora Torres y senyoreta Placencia y l' senyor Martí á qual cárrec'h auavan los principals personatges de l' obra, al final de la qual foren cridats á escena, junt ab los demés actors.

Lo següent dia, festa de la Mare de Deu de la Merce, estigué poch concorregut lo teatro, en quina nit s' hi representaren las dues obres còmicas *Zaragüeta* y *El padrón municipal* que feren riure de debò.

Pera avuy se anuncia lo popular drama *El Registro de la policia*.

Lo mestre del estudi de noys de Santas Creus (Aiguamurcia) D. Joan Llop, ha sigut trasladat á Sa n Quintí de Mediona.

Demà, primer d' Octubre, comensarà en aquest litoral la pesca del bou, que aquest any s' ha aplasat son comens per una quinzena.

De fer avuy bon temps aquesta nit las parellas serán tiradas á mar.

La recolleción de las garrofes podrá donarse per acabada aquesta semana que entrém. La cullita, com diguèrem ja en un de nostres números anteriors, no ha passat de regular. Lo fruit novell se pagà en lo mercat últim á 15 y á 16 rals quintá, y l' de la cullita del any passat continua sostenintse á 5'50 pessetas quintá.

Han sigut trasladats á Madrid los Inginers de Camins que servian en aquesta província D. Pelegrí Sanz y D. Francisco Garcia de Quevedo, essent nombrats pera reemplassarlos D. Jacinto Mumbrú y D. Pere Montaner.

La Junta d' Instrucció pública d' aquesta província treu á concurs únic las escoles vacants d' aquest partit, Salomó dotada ab 625 pessetas anyals, Sant Vicens de Calders y Ayguaviva (Montmell) dotadas cada una ab 500 pessetas anyals.

Lo senyor Campany y Alvarez, de Barcelona, ha comensat á publicar una colecció de sellos que reproduhirán las principals esemérides de la Historia de Catalunya desde sa fundació com á nació independent fins á nostres dies.

S' han reiterat als Rectors de las Universitats las ordres terminants pera que ls mestres y auxiliars desempenyen personalment sas classes baix la responsabilitat immediata de qué's presti á fomentar abusos.

Las denuncias deuen ferse afectivas per la Inspecció, las Juntas locals y pel mateix professorat responsable.

Hem rebut lo cuadern 25 del important *Diccionario Popular Encyclopédico de la Lengua Española*, que tira ja 400 páginas. Entre las moltes é interessants descripcions que compàt aquest cuadern, comprén las de las dues batallas de Alcolea de 1808 y 1868. Segons se'ns diu, son tantas las demandas que reb lo Director de dita publicació, D. Pere García (carrer de la Encarnación, 4) que será probable tinga de ferse una segona edició, per estar próxim á acabarse alguns cuaderns. Se'n enviarà un gratis de mostra á tota persona que'l demani.

S' admeten suscripcions en la impremta d' aquest setmanari.

Secció Oficial

Funcions religioses

Aquesta tarde á las 3 ensenyansa de la doctrina cristiana, y á las 4 després del Rosari se farà la visita mensual de las fillas de Maria.

Demà durant la missa de set se comensarán los exercicis del mes del Rosari.

Divendres á las sis la Hora Santa, y al vespre á dos quarts de set Rosari y Trisagi cantat ab exposició de S. D. M.

Dissapte primer de mes á dos quarts de vuit missa ab lectura al altar de la Cort, y al vespre, després del Rosari, la Corona de las set alegrías.

Matadero

Bestiá sacrificat en lo Matadero desde l' dia 15 al 28 del corrent mes, los dos inclusius.

De llana major de 6 kilos.	93
Idem. menor de 6 id.	0
De pel major de 6 id.	6
Idem. menor de 6 id.	2
Boví major de 60 id.	5
Idem. menor de 60 id.	3
De cerda.	30
Totál.	139

Registre Civil

Inscripcions verificadas desde el dia 23 al 29 del pasat mes.

Naixements.—Nens, 1.—Nenes, 3.

Defuncions.—Raymunda Mascaró Cregut de 31 anys.

Matrimonis.—Jaume Esteve Suriol ab Catarina Des-carga Bassa.

Jaume Rius Martí ab Carme Galofré Francesch.

IMP. RAMON GERMANS.—VENDRELL.

ANUNCIS

* * * * *

*Imprempta
de Ramon Germans*

Tarjetas comercials
Talonaris
Memorandums
Facturas
Sobres timbrats, etc.

Impresos en negre y colors

Teatre, 18.—Vendrell

* * * * *

Hilari Giner Belda

Concell de Cent, 295 (prop lo carrer de Balmes)

VINS y VERMOUTHS de las Bodegas Subterráneas
“MINA VINYET” Marca Foix y Giner

NOTA DE PRÉUS PER LITROS

VINS DE TAULA

Claret rosat	C.	0·50 Pts.
Id. id.	Z.	0·45 »
Rioja claret	C.	0·50 »
Id. id.	Z.	0·45 »
Petit Bordeaux	C.	0·50 »
Id. id.	Z.	0·45 »
Bordeux	C.	0·65 »
Id.	Z.	0·60 »
Valdepeñas	C.	0·55 »
Id.	Z.	0·50 »
Blanch Sauternes clilita	94	1·50 »
Id. id.	96	1·25 »

SECCIÓ ECONÒMICA		
Vins negres del Priorat.		
Pastós	C. á. . .	0·40 Pts. Litro
Id.	Z. á. . .	0·35 »
Id.	X. á. . .	0·30 »
Sech.	C. á. . .	0·40 »
Id.	Z. á. . .	0·35 »
Id.	X. á. . .	0·30 »
APERITIUS		
Vermouth sech	, tipo MARSELLA,	
ampolla, 2·50 pessetas		
Vermouth dols TORINO, ampolla, 2		
pessetas.		

Manzanillas classes superiors de varis preus — **Jerez** embotellat desde 1·50 à 5 pessetas. — **Anisats** de Cazalla de la Sierra (Sevilla) marca «Visiedo» y «Giner», desde 2 pessetas à 3·50 litre.

Demanarho per tot arreu

PERE CARRERAS

COMISIONISTA EN VINS

Se reben mostras pera la compra constant de vins negres, rosats, blancks y mistelas, tant d' aquesta com d' altres comarcas.

MAGATZÈM, Carretera de Santa Oliva, núm. 5. VENDRELL

GRAN CRIADERO DE CEPS AMERICANS de totes classes

pera sa adquisició dirigirse al mencionat magatzém del senyor Carreras.

Representació de acreditadas fàbricas de Mosaics Hidràulics, venint obligat á oferirlos á preus de fàbrica.

BOTIGA GRAN

de
ANTON MARTORELL

Carrer Alt, 10
VENDRELL

Dipòsit de terri-ssa de totes cla-sses, dipòsit de vidre bufat y mitj cristall, vaxellas complertas, jochs de café, objectes de adorno, etc.

Representació dels renombrats mosaics incrustats al foch de la fàbrica de J. Goméu Escofet, també á preus de fàbrica

LO VENDRELL

Setmanari comarcal del Baix Penedès

PREU DE SUSCRIPCIÓ

Vendrell.	.	.	1·50 pessetas trimestre
Fora.	.	.	1·75 »
Extranger.	.	.	2 »
Número corrent 10 cètms.—Número atrassat, 20 cts.			

Anuncis, remits i reclams á preus convencionals

Redacció Y Administració: Carrer del Teatre, núm. 18.